

ת"פ 25315/01/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 25315-01-18 מדינת ישראל נ' אגבאריה

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ נג'וא סלימאן

נגד

הנאשם

מוחמד אגבאריה

ע"י ב"כ עו"ד סמי מאחמיד סעיד

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש, בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בסמוך ליום 18.12.17 סיכם הנאשם עם אדם בשם שאהין, אדם נוסף בשם איאד ואדם אחר נוסף בלתי מזוהה (האחר) (אשר יחד ייקראו "הארבעה"), לשדוד את תחנת הדלק "דור אלון" בצומת אום אל פאחם בכניסה הראשית ביישוב בכביש 65.

לצורך כך נפגשו הארבעה בשעות הלילה בין 17-18.12.17 בשכונת עין איברהים בעיר. שאהין ואיאד הצטיידו בסכין ובחפץ הנחזה כתת מקלע. בשעה 02:47 ערך שאהין שיחת ועידה טלפונית בה קישר בינו לבין הנאשם, איאד והאחר וזאת על מנת שיוכלו להעביר דיווחים שוטפים ביניהם במהלך ביצוע השוד. אחר כך יצאו הארבעה כשהם מצוידים בסכין וברובה לכיוון תחנת הדלק. בסמוך לשעה 2:50 התמקמו הנאשם והאחר בשתי עמדות תצפית לעבר תחנת הדלק והכביש המוביל אליה, בעוד ששאהין ואיאד ממשיכים לתוך התחנה.

שאהין ואיאד הגיעו לתחנה כשהם רוכבים על קטנוע, חובשים קסדות ונושאים על גופם את החפץ הנחזה לנשק והסכין, כאשר שאהין נוהג ואיאד יושב מאחוריו. באותה עת שהה המתלון עובד תחנת הדלק לבד במקום. בהמשך הגיעו השניים לאזור משאבות הדלק, המתלון ניגש אליהם, איאד הוציא ממעילו את החפץ הנחזה לנשק ודרש מהמתלון לקבל כסף תוך שהוא מאיים עליו באמצעות החפץ האמור בכוונה להפחידו והוביל אותו למבנה שבתחנה. בתוך המבנה המשיך איאד לדרוש מהמתלון כסף וכן דרש ממנו לפתוח את הכספת במהלכה חזר המתלון ואמר לאיאד כי הכספת נעולה וכי אינו יודע לפתוח אותה. בשלב מסוים הכניס איאד את ידו לכיס מכנסיו של המתלון ונטל ממנו ₪ 660 במזומן, אח"כ הוביל אותו לעבר חדר פנימי במבנה בו נמצאה הכספת ואיים עליו באמצעות החפץ הנחזה לנשק. בהמשך נכנס שאהין למבנה כשהוא אווז בידו סכין וניסה לפתוח את הכספת אך לא הצליח. בסוף יצאו השניים ונמלטו מתחנת הדלק. במהלך האירועים האמורים המשיכו הארבעה להיות

בקשר טלפוני באמצעות שיחת ועידה ושני התצפיתנים נמלטו רק לאחר ששאהין ואימד יצאו מתחנת הדלק. בהמשך התחלקו הארבעה בכסף שנשדד.

טיעוני המדינה לעונש

2. נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של ביטחון הציבור ושלומם והביטחון האישי של המתלונן, כבודו וזכות הקניין שלו (ע"פ 1127/13 **עמנואל גרבוזי נ' מדינת ישראל**).

נטען שעבירות השוד בתחנות הדלק הפתוחות בשעות הלילה ועסקים דומים הפכו למכת מדינה המחייבת ענישה מרתיעה (ע"פ 588/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל**; ע"פ 4812/12 **רשיפל סעדייב נ' מדינת ישראל**).

נטען שבמקרה דנן קדמו לביצוע העבירות הכנה ותכנון כאשר חלק מהשותפים הצטיידו בסכין וחפץ הנחזה כרובה. נסיבה חמורה נוספת הייתה שהשוד בוצע בליבה של עיר בשעת לילה מאוחרת תוך ניצול העובדה שהמתלונן היה לבדו. נטען שהיה צפוי להיגרם נזק אף גדול יותר לאור הפוטנציאל של שימוש באלימות כלפי המתלונן. המדינה ביקשה שבית המשפט ייתן את דעתו לטראומה המלווה לאירוע אצל הקורבן.

לאור האמור טענה המדינה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 18-40 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הצביעה המדינה על חשיבות רכיב ענישה להרתעת הנאשם והרתעת הרבים.

באשר לתסקיר נטען שכאמור בו הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא, נעדר מהקבוצה הטיפולית ללא סיבות מוצדקות ולא התייחס ברצינות לתהליך הקבוצתי ואף חזר בו מההודאה ומסר שלא היה בסביבה וכי חבריו מסרו את שמו במשטרה. נטען שלא בכדי לא הומלץ על הליך טיפולי בעניינו ותחת זאת הומלץ על ענישה הרתעתית.

צוין עוד שבהליך מקביל במסגרת ת"פ 18-01-25228, שניתן ב-18.7.18, שהתנהל נגד אימד ושאהין, שאהין נידון ל-21 חודשי מאסר בפועל מתוך מתחם של 21-45 חודשים ואימד נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל מתוך מתחם שנע בין 24-48 חודשים.

מבחינת פסיקה נוהגת צוינו המקרים הבאים:

ע"פ 5780/13 **מאיר בן אמו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014), שם נשדדה חנות באיומי סכין יפנית על ידי אדם אחד. הוא הורשע בשוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין כאשר לחובתו עבר פלילי עשיר. נקבע מתחם ענישה

שבין 3-6 שנים והוטלו 52 חודשי מאסר בפועל. בערעור הופחת המתחם ל-30-60 חודשי מאסר בפועל וצומצם המאסר בפועל ל-45 חודשים.

בע"פ 5362/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל**, נשדדה תחנת דלק על ידי שני נאשמים שאחד חיכה בחוץ עם קטנוע והשני נכנס רעול פנים לתחנה כשהוא מחזיק חפץ הנחזה להיות אקדח והיכה את המתלונן באמצעות תיק שהחזיק. נקבע שלא הופעלה אלימות חמורה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם שבין 3-5 שנים והוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה (בעניינו של השותף שחיכה בחוץ נקבע מתחם שבין 2.5-4.5 שנים והוטלו 36 חודשי מאסר בפועל).

בע"פ 1127/13 **עמנואל גרבוזי נ' מדינת ישראל**, בוצע שוד בצוותא על ידי שלושה נאשמים שהפילו את הקורבן והיכו אותו באגרופים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 3-6 שנים והוטלו 4 שנות מאסר בפועל. בערעור הופחת המתחם ל-34-46 חודשים והוטלו 36 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 6001/13 **אלמו קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.2014) ביצע המערער שוד של תחנת דלק באמצעות סכין כאשר במהלך השוד תפס את ידו של המתלונן ועיקם אותה ובהמשך זרק עליו מוצרים שונים. ביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 33 חודשי מאסר בפועל וקבע מתחם שבין 2-5 שנות מאסר.

יצוין שבכל המקרים שלעיל השלל הגיע למאות שקלים בלבד.

טיעוני הנאשם לעונש

3. נטען שמדובר בנאשם שהוא בן למשפחה נורמטיבית, תומכת וחמה, שסיים בית ספר לאחר מספר כיתות בלבד לאור הישגים נמוכים בלימודים. נטען שעד לביצוע המעשים נשוא ההליך התנהגותו הייתה ללא דופי והוא עובד מגיל צעיר עם אביו בתחום הבניין. נטען שאביו מנסה לשמור על כל בניו שיתרחקו מגורמים פליליים. נטען שמדובר במעידה חד פעמית, שהמשפחה והנאשם מתביישים בה.

נטען שנסיבותיו האישיות של הנאשם מקהות את החומרה באופן מהותי כאשר הוא נקלע לאירוע על דרך המקרה כאשר ישב בנסיבות חברתיות עם האחרים ועמד על חומרת המעשה רק למחרת- כך נטען שעולה מחומר החקירה.

נטען שהנאשם לא יזם את ביצוע העבירה ולא היה חלק בשום שלב של המעשים שבלב האירוע שבלב האירוע והוא אדם חלש אופי שניצלו את תמימותו.

הסנגור טען שהפסיקה ביחס לנאשמים דומים נעה ברף הענישה בין מאסר מותנה לשישה חודשי מאסר לריצוי

בעבודות שירות. הוזכר שמדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם עם רשויות החוק ושמשפחתו מגנה את המעשים בכל תוקף.

הסנגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם בניגוד לאמור בתסקיר ונטען שהתסקיר פגום בכך שהייתה אי הבנה בין הנאשם לשירות המבחן כאשר נדרש מתורגמנית לתווך ביניהם ונטען ששירות המבחן הבין שהנאשם היה זה עם כלי הנשק. צוין שהנאשם נמצא במעצר בית מלא מאז תחילת פברואר.

הנאשם עצמו הביע צער על השתתפותו באירוע וביקש לפתוח דף חדש.

הסנגור אזכר את הפסיקה הבאה:

ע"פ 3879/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.1.2013), שם הורשע המערער על פי הודאתו בשוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(א) לחוק. במסגרת הסדר טיעון הוסכם בין הצדדים על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות בכפוף למתן תסקיר חיובי ותחת זאת הטיל ביהמ"ש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בביהמ"ש העליון נטען שהעונש שהוסכם לא חרג בצורה משמעותית מטווח הענישה הסביר והערעור התקבל.

ע"פ 779/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.4.2015), שם שדדו הנאשם וחברו נהג מונית באיומי סכין. המערער הודה מיד לכשנעצר במיוחס לו ונעצר למשך 5 חודשים והודה טרם שמיעת הראיות בבית המשפט בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. תסקירים שנערכו לו הצביעו על נסיבות חיים קשות ותיארו גם הליך שיקומי מוצלח והוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. הערעור התקבל ועונשו של המערער הועמד על 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

בע"פ 5611/16 **נועם סלב נ' מדינת ישראל** (14.9.2017), נגזרו על המערער 12 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה במסגרת הסדר טיעון בקשירת קשר לביצוע פשע ושוש לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין, כאשר הוא והאחר ניסו לא בהצלחה לשדוד שני סניפי בנק הדואר באמצעות אקדח דמה וחפץ חד. בעקבות התרשמות לגבי סיכויי שיקום טובים והמלצה חיובית של שירות המבחן הופחת העונש למאסר של 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

ע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018), שם הורשעה המערערת בגין חלקה באירוע תקיפה של אדם שנהרג על ידי אחר כאשר היא יצרה קשר עם המנוח בהדרכת ועידוד הקטין שביצע את ההריגה ומשכה את הקרבן למקום מפגש בו יכל הקטין לפגוע בו. המערערת לא ידעה כי הקטין נושא סכין ושהוא מתכוון לדקור את המנוח ואף לא נכחה במקום האירוע בזמן הדקירה. הוחלט בביהמ"ש העליון להשית על המערערת 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות וצו מבחן.

דין והכרעה

4. נערך תסקיר על ידי שירות המבחן לפיו תואר שהנאשם בן 21, רווק, בעל השכלה של 12 שנות לימוד שטרם מעצרו עבד בתחום הבניין עם בני משפחתו. תואר שהוא הבן החמישי בין 6 ילדים. הוריו נורמטיביים, כמו שאר בני משפחתו.

במסגרת מעצרו שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. ביחס אליה התקבל דיווח שהוא לא שיתף פעולה באופן מתמיד, הרבה להעדר ללא סיבה מוצדקת ולא התייחס ברצינות לתהליך הקבוצתי. כמו כן התקשה לשתף מעולמו הפנימי ולהביע את עצמו והיה מופנם. צוין שאין לחובתו עבר פלילי.

ביחס לעבירה צוין שהוא לא לקח אחריות ומסר שאינו חבר של השותפים ושלא הייתה לו כל מעורבות בעבירה (עמדה שחזר ממנה במהלך הדיון בבית המשפט).

שירות המבחן התרשם שמדובר באדם צעיר בשלהי גיל ההתבגרות שנמצא עדיין בתהליך גיבוש זהות בעל עורף משפחתי תומך וללא רקע פלילי. נרשמה התרשמות שהנאשם עסוק ברגשות אשמה מול משפחתו ותחושה כי אכזב אותם לאור המחירים שהינם משלמים בעקבות מעצרו, מה שמקשה עליו עוד יותר להכיר בכשלוני ההתנהגותיים.

לאור העדר שיתוף פעולה עם השירות, לא הובאה המלצה טיפולית ונרשם שענישה הרתעתית עשויה לחדד עבורו את גבולות החוק ואחריות המעשה.

5. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו ביטחון הציבור ושמירה על הקניין והביטחון האישי. הפגיעה בערכים אלה על ידי הנאשם במסגרת ביצוע העבירה הייתה ברמה בינונית, כיוון שלא הופעלה אלימות בסופו של עניין כלפי המתלונן.

ברור שבמקרה דנן התקיים תכנון מוקדם וזאת תוך כדי תיאום בין כל המשתתפים לרבות התיאום הטלפוני השוטף.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות לא היה דומיננטי, לעומת חלקיהם של האחרים.

מתוך הפסיקה שאוזכרה, המקרים שהובאו על ידי המדינה משקפים ברובם מקרים חמורים יותר באופן כללי, בעוד שהמקרים שהובאו על ידי ב"כ הנאשם אינם מציגים תשתית עובדתית דומה ולכן אינם רלבנטיים למדיניות הענישה במקרה כגון זה.

עוד יש לציין שהתסקיר היה שלילי. גם אם הייתה תקשורת לקויה בין עורכת התסקיר לבין הנאשם אין בכך כדי להוות הסבר לאי השתתפותו המלאה של הנאשם בקבוצה הטיפולית ודבר זה חייב להיחשב לחובתו. יחד עם זאת אציין את ההתרשמות הישירה שלי כי מדובר באדם פשוט וייתכן בעל אופי נגרר, עד כמה שניתן היה להתרשם ממנו בדיונים שהתנהלו.

מתחם הענישה ההולם נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל. יש בנוסף להתחשב בהעדר עבר פלילי קודם, בכך שהנאשם נמצא עדיין בשלבי גיבוש אישיות, בהודאה המידית שניתנה וקבלת האחריות שזה מבטא. לחובתו כמובן התסקיר השלילי.

מתוך כל האמור הגעתי למסקנה שיש להשית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 2.1.2019.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה שהנאשם יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.18.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.